

Arrest

nr. 251 461 van 23 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DERIJCK
Regentiestraat 142
9473 DENDERLEEUEW-WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 december 2020 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DERIJCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 april 2020 dient verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name als dochter van mevr. M. M. N., van Belgische nationaliteit.

Op 9 oktober 2020 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan

verzoekster ter kennis gebracht op 10 november 2020. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 28.04.2020 werd ingediend door:

Naam: E.

Voornaam: D. P. E.

Nationaliteit: Kameroen

Geboortedatum: (...)1995

Geboorteplaats: Ebolowa

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar moeder, de genaamde M. M. N. (RR. ...) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen. '

Art 40bis, §2, eerste lid, 3° bevat het volgende: 'de bloedverwanten in neergaande lijn (...) beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen (...).

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen 'ten laste' te zijn van de referentiepersoon. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Om dit aan te tonen legt betrokkene volgende documenten voor:

- *Stortingsbewijzen via 'T. NV' voor de periode van 18.05.2012 - 02.04.2019, gericht aan A. E. M., M. (overeenkomstig de verklaringen van de referentiepersoon, de grootmoeder van betrokkene)*
- *Arbeidsovereenkomst van CP NV en bijhorende loonfiches van maart 2019 tot maart 2020 + salarisstroken van de VDAB op naam van de referentiepersoon.*
- *Verklaring op eer op naam van A. M., grootmoeder van betrokkene waaruit blijkt dat zij alle schoolkosten en huur heeft betaald van haar kleinkind, met de bijhorende bewijsstukken (attestation de payment des frais de scolarité pour les années 2012 - 2016, attestation de payment des droits universitaires pour l'année 2016 - 2017 + quittance de payment du loyer dd. 09.09.2012 + une reçu dd. 09.11.2016).*
- *Attest van het OCMW Gent dd. 08.05.2020 dat betrokkene tot op datum van de opmaak van het attest geen financiële steun van het OCMW genoten heeft. Van de referentiepersoon wordt geen attest voorgelegd.*
- *ING stortingsbewijzen voor de maanden februari tot april (4 stortingen voor een totaal van 405 euro).*
- *historiek met betalingsbewijzen van vliegtuigtickets - periode februari 2018 - februari 2020.*
- *Attestation d'immatriculation, afgeleverd door de autoriteiten van Kameroen : déclaration de Revenu des personnes physiques waaruit blijkt dat betrokkene niet over inkomsten en onroerende goederen beschikt dd. 07.05.2020. De relevantie van voorgelegd bewijs kan niet vastgesteld worden aangezien*

het immers betrekking heeft op het jaar 2020, en dus van ruim na betrokkenes vertrek uit het land van herkomst.

Uit de voorgelegde documenten blijkt niet dat betrokkene reeds financieel/materieel afhankelijk was van de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine, voorafgaandelijk aan de aanvraag gezinshereniging.

Uit de voorgelegde bewijzen van T. NV blijkt er geld te zijn overgemaakt aan de vermoedelijke grootmoeder van betrokkene, nergens uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt dat dit geld bestemd was voor betrokkene zelf. Betrokkene was vanaf 16.04.2013 meerderjarig. Er mag dus worden aangenomen dat, indien de referentiepersoon betrokkene ten laste had van in het land van herkomst of origine het geld wel degelijk aan haar persoonlijk werd doorgestuurd.

Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op heden financieel en/of materieel ten laste is/was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond/bestaat tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Het gegeven dat betrokkene tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Bijgevolg kan betrokkene het verblijfsrecht als familielid van een Belg overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet verwerven. De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd.

Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van laattijdigheid op betreffende het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing. Zij betoogt dat de bestreden beslissing werd genomen op 9 oktober 2020 en ter kennis gebracht aan verzoekster op 10 oktober 2020. De laatste nuttige dag om het verzoekschrift in te dienen was 10 november 2020. Het verzoekschrift van 9 december 2020 is aldus na de termijn van 30 dagen ingediend.

2.2 Verwerende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht op 10 oktober 2020. De bestreden beslissing is genomen op 9 oktober 2020. Evenwel blijkt uit de akte van kennisgeving dat de beslissing door de stad Gent aan verzoekster ter kennis werd gebracht op 10 november 2020. Overeenkomstig artikel 39/57, 1° lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), moet het in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet bedoelde beroep worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing. De laatste nuttige dag om het verzoekschrift in te dienen was 10 december 2020. Het verzoekschrift ingediend op 9 december 2020 is aldus binnen de termijn van 30 dagen ingediend. Het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing is bijgevolg tijdig ingediend. De exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door de verwerende partij wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat

° niet blijkt dat verzoekster reeds financieel/materieel afhankelijk was van de referentiepersoon in het land van herkomst of origine, voorafgaandelijk de aanvraag gezinshereniging

° nergens uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de gelden die werden overgemaakt aan de grootmoeder van verzoekster bestemd was voor verzoekster zelf

° verzoekster niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn voorafgaand de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op heden financieel en/of materieel ten laste was / is van de referentiepersoon, noch dat zij ten laste was/is van de referentiepersoon

Terwijl

A/Verzoekster in de periode 2012-2017

° ten laste was van haargrootmoeder, mevrouw A. M.,

° studeerde in Yaounde waar zij op kot woonde vermits dagelijks pendelen van de woonplaats van grootmoeder - Kribi- naar Yaounde met een duurtijd van vier uur geen optie was

° de moeder van verzoekster - mevrouw M. M.- vanuit België de studies en het verblijf van verzoekster in Yaounde betaalde, dit door via toesturen van gelden via Western Union

° verzoekster was aldaar financieel volledig afhankelijk van haar moeder

- er heerst een zeer lage levensstandaard in Kameroen,

- er bestaan daar geen studentenjobs

- men is daar pas meerderjarig op 21 jarige leeftijd

- om in Kameroen een bankrekening te kunnen openen moet men een eigen inkomen hebben

° vanuit praktisch oogpunt was het voor de moeder van verzoekster derhalve logisch om de financiële steun via haar eigen moeder= grootmoeder van verzoekster toe te sturen, die het geld aan verzoekster doorsluisde.

De bundel van verzoekster houdt hiervan de bewijzen in

1/Attest van de republiek Kameroen dat verzoekster daar geen inkomen had

2/ Aangifte personenbelasting van verzoekster in Kameroen : geen inkomen

3/Attest betaling van de schoolkosten 2012-2013/ 2014-2015/2015-2016/2016-2017 in Kameroen voor verzoekster door haar grootmoeder

4/ Desbetreffende verklaring dd 22.04.2020 van de grootmoeder + identiteitsbewijs

5/ Storting van gelden door de moeder van verzoekster aan de grootmoeder van verzoekster

B/Verzoekster studeert in België aan het ISFSC,

is aangesloten bij het Ziekenfonds Partena,

ontvangt geen steun van het OMW,

is volledig afhankelijk en ten laste van haar moeder die haar financieel bijstaat en kan bijstaan via het eigen inkomen dat moeder als arbeidster in België verdient bij twee werkgevers

Dit blijkt uit volgende stukken

6/Attesten ISFSC

7/Attesten lidmaatschap ziekenfonds

8/Attest OCMW Gent - verklaring van niet-steunverlening aan verzoekster

9/ Storting van leef/zakgeld door moeder aan verzoekster

10/ Eigen inkomen van de moeder van verzoekster

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2 Verzoekster beriep zich ten overstaan van het bestuur op haar hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie – Belg in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Dit wordt niet betwist.

Op grond van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° juncto artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet worden beschouwd als familielid van een Belg:

“(...) de bloedverwanten in neergaande lijn (...) beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, (...)”.

Aangezien verzoekster ouder is dan 21 jaar, zal zij derhalve het bewijs moeten leveren van het *“ten laste zijn”* van haar Belgische moeder om een verblijfskaart te kunnen verkrijgen.

Voor wat betreft de invulling van de voorwaarde van het ten laste zijn, past het te verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State. De Raad van State heeft meer bepaald gesteld dat er voor de bloedverwant in neerdalende lijn van een Belg geenszins een voorwaarde wordt toegevoegd aan de artikelen 40bis en 40ter van de vreemdelingenwet door te vereisen dat wordt aangetoond dat het familielid-derdelander reeds in diens land van nationaliteit of herkomst afhankelijk was van de materiële ondersteuning van de referentiepersoon (RvS 12 november 2013, nr. 225.447).

De bestreden beslissing stelt dus terecht: *“Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belgische referentiepersoon. Om als ten laste te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.”*

Het is dus cruciaal dat verzoekster bewijsstukken overmaakt waaruit blijkt dat ze reeds in het land van herkomst ten laste was van haar Belgische moeder. Dit houdt in dat ze niet alleen aantoonde dat ze onvermogen was in het land van herkomst maar ook dat ze financiële of materiële ondersteuning genoot van haar Belgische moeder.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de door verzoekster voorgelegde stukken het volgende gemotiveerd:

- *Stortingsbewijzen via ‘T. NV’ voor de periode van 18.05.2012 - 02.04.2019, gericht aan A. E. M., M. (overeenkomstig de verklaringen van de referentiepersoon, de grootmoeder van betrokkene)*
- *Arbeidsovereenkomst van CPNV en bijhorende loonfiches van maart 2019 tot maart 2020 + salarisstroken van de VDAB op naam van de referentiepersoon.*
- *Verklaring op eer op naam van A. M., grootmoeder van betrokkene waaruit blijkt dat zij alle schoolkosten en huur heeft betaald van haar kleinkind, met de bijhorende bewijsstukken (attestation de payment des frais de scolarité pour les années 2012 - 2016, attestation de payment des droits universitaires pour l'année 2016 - 2017 + quittance de payment du loyer dd. 09.09.2012 + une reçu dd. 09.11.2016).*
- *Attest van het OCMW Gent dd. 08.05.2020 dat betrokkene tot op datum van de opmaak van het attest geen financiële steun van het OCMW genoten heeft. Van de referentiepersoon wordt geen attest voorgelegd.*
- *ING stortingsbewijzen voor de maanden februari tot april (4 stortingen voor een totaal van 405 euro).*
- *historiek met betalingsbewijzen van vliegtuigtickets - periode februari 2018 - februari 2020.*
- *Attestation d'immatriculation, afgeleverd door de autoriteiten van Kameroen : déclaration de Revenu des personnes physiques waaruit blijkt dat betrokkene niet over inkomsten en onroerende goederen beschikt dd. 07.05.2020. De relevantie van voorgelegd bewijs kan niet vastgesteld worden aangezien het immers betrekking heeft op het jaar 2020, en dus van ruim na betrokkenes vertrek uit het land van herkomst.”*

Verzoekster verwijst naar dezelfde stukken in het verzoekschrift doch meent dat, in weerwil van de beoordeling door de verwerende partij, zij aan de hand van deze stukken heeft aangetoond financieel en materieel afhankelijk te zijn van haar Belgische moeder in het land van herkomst, voorafgaand aan de aanvraag.

De verwerende partij oordeelt het volgende:

“Uit de voorgelegde documenten blijkt niet dat betrokkene reeds financieel/materieel afhankelijk was van de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine, voorafgaandelijk aan de aanvraag gezinshereniging.

Uit de voorgelegde bewijzen van T. NV blijkt er geld te zijn overgemaakt aan de vermoedelijke grootmoeder van betrokkene, nergens uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt dat dit geld bestemd was

voor betrokkene zelf. Betrokkene was vanaf 16.04.2013 meerderjarig. Er mag dus worden aangenomen dat, indien de referentiepersoon betrokkene ten laste had van in het land van herkomst of origine het geld wel degelijk aan haar persoonlijk werd doorgestuurd.

Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op heden financieel en/of materieel ten laste is/was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond/bestaat tussen betrokkene en de referentiepersoon.”

Verzoekster brengt hiertegen in dat zij van 2012 tot 2017 studeerde en op kot zat. Haar moeder in België betaalde haar studies en verblijf op kot door gelden toe te sturen via Western Union. Zij wijst erop dat in Kameroen geen studentenjobs bestaan, men pas meerderjarig is op 21-jarige leeftijd en een bankrekening pas kan openen nadat men een eigen inkomen heeft. Derhalve stortte haar moeder het geld naar haar grootmoeder die het doorsluisde naar haar.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster haar uiteenzetting beperkt tot een louter betoog en geen stukken heeft bijgebracht waaruit blijkt dat er in Kameroen geen studentenjobs bestaan en een bankrekening pas kan worden geopend nadat men een eigen inkomen heeft. Verzoekster slaagt er niet in te weerleggen dat *“mag (...) worden aangenomen, dat indien de referentiepersoon betrokkene ten laste had van in het land van herkomst of origine het geld wel degelijk aan haar persoonlijk werd doorgestuurd.”* Ook het feit dat ze pas op haar 21 jaar meerderjarig werd in Kameroen en bijgevolg in 2016 weerlegt niet dat nergens uit de bewijsstukken blijkt dat het geld van haar moeder bestemd was voor verzoekster zelf. De beoordeling dat verzoekster niet ten laste was van haar moeder aangezien zij de gelden stuurde naar haar grootmoeder is niet kennelijk onredelijk, nu verzoeksters betoog niet wordt ondersteund door enig objectief stuk.

Bovendien stelt de verwerende partij vast dat verzoekster niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn in het land van herkomst en dat zij op deze gelden aangewezen was om in haar levensonderhoud te voorzien. Zo stelt de verwerende partij vast dat de *“déclaration de Revenu des personnes physiques”* dateert van 7 mei 2020 en dus ruim van na verzoeksters vertrek uit het land van herkomst. Dit motief laat verzoekster volledig onbesproken.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster niet afdoende heeft aangetoond voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging en reeds in het land van herkomst ten laste te zijn van de referentiepersoon en effectief onvermogen te zijn, volstaat om te concluderen dat verzoekster niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden om een verblijfskaart te verkrijgen als descendent van een Belgische onderdaan.

Waar verzoekster er op wijst dat zij in België studeert, aangesloten is bij een ziekenfonds, geen steun verkrijgt van het OCMW en stortingsbewijzen voorlegt van haar moeder, merkt de Raad op dat deze elementen betrekking hebben op de huidige situatie in België en niet dienstig zijn om aan te tonen dat zij reeds in het land van herkomst aangewezen was op de steun van haar moeder om in haar levensonderhoud te voorzien.

Met haar betoog maakt verzoekster niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Er werd evenmin aannemelijk gemaakt dat met bepaalde elementen uit het voorliggende dossier ten onrechte geen rekening werd gehouden. De schending van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN